

תלמודו בידו

דף כג עמוד ב

א [העמיד בהמה שאינה קשורה להיות דופן לסוכה, האם הסוכה כשרה ומדוע ?

ב [לר' מאיר, מה הדין אם העמיד בהמה קשורה לדופן הסוכה, ומדוע ?

ג [האם יין של כותים מותר בשתיה ?

ד [לקח יין מכותי ורוצה לשתות ואין לו כלי להפריש לתוכו תרומה ומעשר, מה יעשה ?

ה [לר' מאיר, מדוע אינו חושש שהחבית תיבקע קודם שיפריש ממנה, ונמצא ששתה טבל למפרע ?

א [ר' יהודה: כשרה. ר' מאיר: פסולה, שחוששים שמא תברח.

ב [ר' זירא: הסוכה כשרה, שאין חוששים שמא הבהמה תמות, כי מיתה אינה שכיחה. ובלבד: 1. שימלא הרווח שבין רגלי הבהמה, למעטו משלשה טפחים. 2. שיקשרנה מלמעלה כדי שלא תרבוץ ותבטל המחיצה.

אביי: הסוכה פסולה. שמא הבהמה תמות ותיפול, ויהיה חסר דופן לסוכה. ואף שקושרה מלמעלה, פעמים גובה הבהמה שבעה טפחים ומשהו, ומעמידה פחות משלשה טפחים לסכך [וכשרה משום לבוד]. ואם הבהמה תמות, הנבלה תתכווץ מעט, ויתבטל דין לבוד. העמיד פיל קשור, סוכתו כשרה. שאפילו ימות, בנבלתו יש עשרה טפחים.

ג [קודם שגזרו חכמים על יינם, מותר. אך דינו כטבל גמור, שהם חשודים אף על התרומה.

ד [ר' מאיר: אומר שני לוגים מתוך מאה שאני עתיד להפריש, הרי הם תרומה. עשרה לוגים מתוך מאה, הרי הם מעשר ראשון. תשעה לוגים הם מעשר שני, ומחלל המעשר על מעות שיש לו בביתו. ושותה, כי זהו הנברר להיות החולין. וכשיהיה לו כלי יוציא כמה שהפריש. ר' יהודה: אסור לעשות כן, משום שסובר שאין ברירה לסמוך על מה שיפריש אחר כך.

ה [בקיעת חבית אינה מצויה, כיון שיכול למוסרה לשומר שישמור שלא תיבקע.